

תפ"ח 5921/12/21 - מדינת ישראל ע"י נגד בנימין זאבי ע"י

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 5921-12-21 מדינת ישראל נ' זאבי(עצור/אסיר בפיקוח)
תיק חיצוני: 32606483/1986

בפני כבוד השופטת חגית מאק-קלמנוביץ
המאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד גאולה כהן ושירה נתן
מפרקליטות מחוז ירושלים - פלילי
נגד בנימין זאבי ע"י ב"כ עו"ד רצון דרכי
הנאשם

החלטה בנוגע לטענות מקדמיות ובעניין המצאת מסמכים מצה"ל

1. ב"כ הנאשם ביקש להעלות שלוש טענות מקדמיות. ראשית טען כי לא ניתן להרשיע את הנאשם במיוחס לו בעקבות הרפורמה בדיני ההמתה, שכן העבירה בה מואשם הנאשם, רצח במהלך ביצוע עבירה, בוטלה, ובהסדר החקיקתי החדש אין סעיף עבירה החל בעניינו. טענה מקדמית נוספת שהועלתה היא טענת התיישנות, וכן נטען להגנה מן הצדק ואכיפה בדרגית, בכך שנגד מעורבים אחרים בפרשה לא הוגשו כתבי אישום.

המאשימה טענה בתגובה כי מעשיו של הנאשם מקימים את יסודות עבירת הרצח גם על פי הדין החדש, כי אין התיישנות בשל ביצוע פעולות חקירה רבות בתקופה שמאז נעברה העבירה ועד הגשת כתב האישום, וכי אין בסיס לטענת אכיפה בדרגית, שכן נגד המעורבים האחרים לא ניתן להגיש כתבי אישום, ולפיכך אין מדובר באפליה בין שווים.

לאחר עיון בטיעונים בכתב ושמיעת הטיעונים בעל פה, סברנו כי אין מקום לדון בטענות כטענות מקדמיות בשלב זה, והן יידונו, במידת הצורך, במסגרת הסיכומים והכרעת הדין בסיום ההליך. זאת בכפוף לאמור להלן בנוגע לטענת ההתיישנות.

3. בעניין ההתיישנות, הסיניגור הבהיר כי אינו מבקש לדון בנושא זה כטענה מקדמית. בדיון שהתקיים ביום 5.2.23 הציגה ב"כ המאשימה מספר מסמכים הנוגעים לפעולות שנעשו על ידי המשטרה בשנים שקדמו להגשת כתב האישום, וביקשה להגיש קלסר ובו מסמכים נוספים. בהשלמת טיעון מיום 2.4.23 העלה הסיניגור טענות בנוגע לנטל הראיה בטענת ההתיישנות.

בתגובה מיום 16.5.23 טענה ב"כ המאשימה כי המדינה הציגה מסמכים המתעדים פעולות חקירה שבוצעו בשנים 1995, 1996, 2010, ובכך הציבה את התשתית הנדרש להכרעה בטענת ההתיישנות. לטענת המאשימה ההגנה הסכימה להגשת מסמכים אלו, ואם היא מבקשת לחזור בה מהסכמתה, בירור טענת ההתיישנות צריך להיעשות במסגרת של הליך מקדמי, שכן הטענות הן משפטיות ואינן עובדתיות.

ב"כ הנאשם טען בתשובתו מיום 24.5.23 כי לא הסכים להגשת המסמכים והם סומנו לשם הנוחות ולצורך אותו דיון בלבד. הוא הודיע על הסכמתו לתיקון כתב האישום והוספת עדים לעניין טענת ההתיישנות, וכן הודיע על הסכמתו לכך ששאלת ההתיישנות תידון תחילה, בדרך של מעין משפט זוטא.

4. לעניין הגשת המסמכים, אכן, בבית המשפט לא התבקשה ולא ניתנה הסכמת הסניגור להגשת המסמכים כראיות, והם סומנו לצורך זיהויים ולשם ייעול הדיון בלבד. כך שלא ניתן לראות בהם ראיות קבילות בכל הקשר, כולל טענת ההתיישנות.

לגופו של עניין, על מנת לקבוע אם שאלת ההתיישנות תידון בנפרד במעין משפט זוטא, הצדדים יתבקשו להבהיר את היקף הראיות שהם מבקשים להביא לעניין זה, ומידת החפיפה הקיימת עם הראיות הנדרשות בתיק גופו, ובהתאם לכך תינתן החלטה.

5. באשר לבקשה להמצאת מסמכים מצה"ל, ביום 13.4.23 ניתנה החלטה בה התקבלה בקשת הסניגור להמצאת מסמכים הנוגעים לשירותו של הנאשם בצה"ל. המאשימה ביקשה לעיין מחדש בהחלטה, שכן קיימת אפשרות שהחומר כולל מידע רגיש בהיבט בטחוני ובנוגע לשיטות פעולה של צה"ל. כמו כן ביקשה כי העתקי המסמכים יועברו גם לידיה. הסניגור טען כי צה"ל אינו שונה מכל רשות ממשלתית אחרת שכלפיה ניתנים צווים, וכי ככל שקיימת מניעה ביטחונית למסור מסמכים כלשהם, חזקה על הצבא שיטען זאת.

לא מצאתי עילה לבטל את ההחלטה מיום 13.4.23 המורה לצה"ל להעביר את המסמכים שהתבקשו. עם זאת, חזקה על רשויות הצבא שכל שקיימת מניעה ביטחונית, או מניעה מהותית כלשהי, להעביר מסמכים מסויימים, יודיע על כך לבית המשפט, והעניין ייבחן מחדש. בכפוף להבהרה זו, ההחלטה בדבר המצאת המסמכים עומדת בעינה. עם זאת, העתקי המסמכים שיועברו לסניגור יועברו גם לב"כ המאשימה.

ניתנה היום, כ' סיוון תשפ"ג, 09 יוני 2023, בהעדר הצדדים.